

*Verdriet waarvoor geen woorden zijn,
zoveel te vragen, angst en pijn.
En God lijkt vaak zo heel ver weg,
geloof dat niet, vertrouw en leg
je hele leven voor Hem neer,
niets is te zwaar voor God, de Heer.
Die nooit een kind van hem verlaat,
Juist in de nood vlak naast je gaat.
Al word je weg een zware last,
Hij heeft beloofd: Ik houd je vast.
Geloof het door je tranen heen,
God heeft je lief, laat je nooit alleen.*

Iedereen wil ik bedanken, die met mij meeleeft
in deze dagen van verdriet en afscheid.

Ida

Ter herinnering aan

Henk Klieverik

* 8-7-1931 Oldenzaal † 6-8-2005

Als 15-jarige is Henk bij de Twentsche Courant begonnen. Hier heeft hij zich opgewerkt tot typograaf. Dit heeft hij tot zijn 60-ste gedaan, waarna hij in de VUT ging.

Ook was hij een groot liefhebber van muziek. Jaren heeft hij in een band gespeeld. Zijn instrument was trompet. In die periode leerde hij Ida kennen, waar hij ruim 42 jaar gelukkig mee is geweest. Samen hebben ze vele vakantie-reisjes gemaakt. Hij heeft hier intens van genoten. Zo zelfs, dat hij wel op de Canarische Eilanden wilde blijven wonen.

Ook heeft Henk veel voor de Mariaparochie betekend. Duizenden parochieblaadjes zijn door zijn handen gegaan.

Hun reisje naar Limburg is anders gelopen dan verwacht. Na 2 dagen werd hij ziek en is hij na enkele dagen thuis plotseling overleden.

*Henk, bedankt voor alles wat je voor mij hebt betekend. Ik hoop dat je mij de kracht geeft om verder te kunnen gaan.
Lieverd, tot ziens.*